

Més pressupost no és més política cultural

Publicat per [Interacció](#) [1] el 14/02/2024 - 10:40 | Última modificació: 25/03/2026 - 16:02

Les Estadístiques Culturals de Catalunya 2024 mostren un augment rellevant del finançament públic i una recuperació del sistema després de la pandèmia. La qüestió no és si hi ha més recursos, sinó com es distribueixen, amb quins criteris i quin model cultural estan consolidant.

Les Estadístiques Culturals de Catalunya 2024 ofereixen una imatge de recuperació i expansió. El pressupost del Departament de Cultura creix de manera significativa entre 2020 i 2023, passant de prop de 298 milions a més de 476 milions d'euros. Aquesta evolució podria interpretar-se com un reforç clar de la política cultural després dels anys de crisi i de l'impacte de la pandèmia.

Ara bé, l'increment pressupostari no resol per si sol la qüestió central. Les dades mostren també com es distribueixen aquests recursos i aquí apareix el veritable camp de decisió. El pes principal recau en transferències corrents i en el suport a empreses i institucions culturals, mentre que la inversió directa i la despesa estructural tenen un creixement més moderat. Això apunta a un model basat en sostenir el sistema existent més que en transformar-lo.

La distribució territorial i institucional reforça aquesta lectura. Els ajuntaments concentren una part molt significativa de la despesa cultural, amb més de 785 milions d'euros executats el 2022, molt per sobre d'altres nivells de govern. Això situa el món local com a peça central del sosteniment cultural, però també evidencia una tensió coneguda: molta responsabilitat de provisió amb marges limitats de decisió estratègica.

Al mateix temps, la despesa en cultura representa una proporció reduïda del conjunt de la despesa pública. En el cas de la Generalitat, se situa entorn de l'1,1% del total. Aquesta dada és rellevant perquè matisa el relat d'expansió. El creixement existeix, però la cultura continua ocupant una posició perifèrica en el conjunt de prioritats pressupostàries.

Les dades sobre ocupació pública en cultura mostren també una certa consolidació, amb un increment del nombre de treballadors en l'administració local en els darrers anys. Aquest reforç pot indicar una major capacitat operativa, però no resol necessàriament les condicions estructurals del treball cultural ni les desigualtats que travessen el sector.

El mateix document insisteix en el valor de les estadístiques com a base per a la definició de polítiques. Aquesta afirmació és correcta, però incompleta. Les dades permeten descriure el sistema amb precisió, però no substitueixen la decisió política. Saber quant es gasta no explica per què es gasta així ni amb quins objectius.

Llegir aquestes estadístiques en clau política implica fer aquest desplaçament. No centrar-se només en l'augment de recursos, sinó en la seva orientació. Quines prioritats consoliden? Quin tipus d'ecosistema cultural reforcen? Quin paper es dona als municipis i amb quins instruments?

Perquè el risc és confondre creixement amb transformació. Les dades mostren un sistema que es recupera i es reforça. El que no asseguren és que aquest sistema sigui més equitatiu, més sostenible o més capaç de respondre als reptes actuals. Això no ho decideixen les estadístiques. Ho decideix la política cultural que se'n deriva.

Accés

[Estadístiques culturals de Catalunya 2024](#) [2]

Categories: Informe

Categories: Informes i documents

Etiquetes: finançament de la cultura

Etiquetes: governança cultural

Etiquetes: gestió cultural

Etiquetes: valor públic de la cultura

Etiquetes: avaluació de polítiques culturals

- [3]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/news/2024/02/ECC-2024>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>

[2] <http://hdl.handle.net/20.500.12368/33000>

[3] <https://interaccio.diba.cat/node/8871>